

POSTANOWIENIE

2 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marta Romańska

na posiedzeniu niejawnym 2 czerwca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa G. spółki akcyjnej w W.
przeciwko A. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej G. spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 21 lutego 2022 r., VII AGa 1072/21,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do przytoczonych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się

na potrzebę wyjaśnienia zagadnienia prawnego, za które uznał „określenie początku biegu terminu przedawnienia roszczenia regresowego nabytego przez zakład ubezpieczeń na podstawie art. 828 § 1 k.c.”.

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga określenia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których ono powstało. Zagadnienie powinno być ponadto „istotne” z uwagi na wagę problemu interpretacyjnego, którego dotyczy dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna jest wnoszona w konkretnej sprawie, to zarówno charakter rozpoznawanego roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy byłby związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód przyznał, że „Sądy powszechne oraz Sąd Najwyższy orzekały już w podobnych sprawach, w związku z czym istnieje powielane przez inne sądy stanowisko, jednak nie można stwierdzić, że jest ono ugruntowane. W orzecznictwie przyjmuje się, że zakład ubezpieczeń w momencie wypłaty odszkodowania nabywa roszczenie do sprawcy szkody w zakresie, w jakim roszczenie to przysługiwałoby poszkodowanemu. Dotyczy to również terminu przedawnienia, które „przechodzi” na nabywcę roszczenia. Jest to dominujący pogląd w orzecznictwie, ale nie ujednolicony. Przedmiotowe zagadnienie prawne stanowi podstawę do rozważenia przez Sąd Najwyższy. Kwestia ta nie jest uregulowana wprost w przepisach prawa materialnego, nie jest również utrwalona w orzecznictwie, jak również nie była przedmiotem uchwały Sądu Najwyższego, składu połączonych izb lub składu całej izby, jak również orzeczenia powiększonego składu. Jest to zagadnienie prawne, które w opinii skarżącego nie zostało rozstrzygnięte, a jest na tyle istotne, powszechne oraz niejednoznaczne i budzące wątpliwości interpretacyjne, że winno

zostać wyjaśnione stanowiskiem Sądu Najwyższego”.

Z uzasadnienia tego wniosku jasno wynika, że powodowi znane jest jednolite orzecznictwo, w którym przyjmuje się, że regres nietypowy ma miejsce jedynie w przypadkach określonych w art. 43 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (Dz.U. z 2022 r., poz. 2277), natomiast regres typowy wynikający z art. 828 § 1 k.c. dotyczy wszystkich roszczeń nabytych przez zakład ubezpieczeń w momencie wypłaty odszkodowania. Znane jest także powodowi jednolite stanowisko orzecznictwa co do tego, w jakim terminie staje się wymagalne i w jakim terminie przedawnia się roszczenie zakładu ubezpieczeń dochodzone w ramach regresu mającego podstawę w art. 828 § 1 k.c. Powód zakłada, że „skoro przedawnienia regresu nietypowego było zagadnieniem, które Sąd Najwyższy uznał na istotne i rozstrzygnął sporną kwestię podejmując uchwałę, także przedawnienie regresu typowego zakładu ubezpieczeń winno zostać rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy”. Tego rodzaju argument nie jest dostateczny do wykazania, że w sprawie występuje zagadnienie prawne w znaczeniu przytoczonym wyżej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz – co do kosztów postępowania – art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 7 w związku z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800), orzeczono jak w postanowieniu.